

افزایش خلاقیت در فرآیند آموزش معماری از طریق ارتباط با سایر هنرها، با تأکید بر هنر موسیقی

فاطمه تسلیمی^{۱*}، مهکامه لوافی^۲، محمد رضایی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، اصفهان، Taslimi_eng@yahoo.com

۲- استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، اصفهان، Mahkamehlavafi@gmail.com

۳- کارشناس ارشد رشته برنامه ریزی شهری، دانشگاه علوم و تحقیقات، تهران، Mohammad_rezaei6969@yahoo.com

چکیده

تأثیر و باروری متقابل اجزا و شاخه های مختلف هنر بر یکدیگر غیرقابل انکار بوده و در گذر زمان تکامل یافته است. با این حال با وجود وجوه اشتراک فراوانی که میان هنرهای بصری همچون معماری، نقاشی، مجسمه سازی و ... وجود دارد، نزدیکی معنادار و روابط عمیق تری میان مفاهیم و ذات موسیقی و معماری دیده می شود. یک معمار از خمیر و گل و یک موسیقی دان از صدا و سکوت کمک می گیرد. در نهایت هردو اثر جدیدی را به وجود آورده، فضا و زمان را به اوج خود رسانده و بر عواطف و احساسات آدمی تأثیر عمیقی می گذارند. به نوعی تنها دو هنری که به نسبت زیادی در ساخت فضا شرکت می کنند و بدین لحاظ از واژگان و ساختاری واحد برخوردارند، هنر معماری و موسیقی است، که هرگاه در حیطه ی زبان و فرهنگ واحدی نیز به کارگرفته شوند، مکمل و ترجمان یکدیگر می گردند. با وجود تاریخ با شکوه و محتوای غنی موسیقی و معماری کشورمان، به خصوص در سالیان اخیر کمتر به روابط میان این دو هنر و تأثیرگذاری هریک بر دیگری توجه شده است. موسیقی با مفاهیم و ویژگی های خاص خود می تواند اهداف و جنبه های جدیدی را برای معماری ترسیم نماید و آنرا در دوران رکود، تکرار و فقدان خلاقیت دوباره به کمال رسانده و در جهت آموزش معماری، پرورش معمارانی خلاق و در نهایت خلق آثاری اصیل و برانگیزاننده ی احساس آدمی سوق دهد. در نهایت در این پژوهش مشخص شد، به دلیل روابط مؤثر و عمیقی که میان معماری و موسیقی وجود دارد، استفاده بهینه از موسیقی و تجلی آن در معماری می تواند در آموزش هرچه بهتر معماری، افزایش خلاقیت در آفرینش آثار آن و در نهایت به کمال رساندن دوباره ی این هنر اهمیت به سزایی داشته باشد.

واژگان کلیدی: هنر، موسیقی، معماری، تأثیر موسیقی بر معماری، خلاقیت